

Arrest

nr. 342 954 van 17 maart 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 30 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Inzake dit verzoek beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 30 mei 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Afghaans staatsburger en etnische Pasjtoen. U bent afkomstig uit het dorp [K. K.] (district Pul-e-Khumri, provincie Baghlan). Jullie naaste burens waren, net als veel dorpsgenoten, pro-taliban. Uw buurjongens, [A.] en [S.], waren aangesloten bij de taliban. [M. A.] was de leider van de talibangroep in uw dorp. Uw buurmeisje heette [M.]. Op een trouwfeest sprak u voor het eerst met [M.] en jullie waren meteen verliefd. Jullie hadden stiekem telefonisch contact of zagen jullie elkaar naast jullie huis in de velden. Uw moeder was op de hoogte van jullie contact en ging het gezin meermaals vragen om [M.] met u te laten trouwen, hetgeen ze weigerden.

U en [M.] hadden ongeveer elf maanden een relatie. Rond de zesde à zevende maand van jullie relatie liet uw broer [A. J.] het leven. Hij was werkzaam bij de ALP (Afghaanse Lokale Politie) en overleed tijdens een gevecht tussen de taliban en de overheid. U wou wraak nemen voor zijn dood en sloot zich in zijn plaats aan bij de ALP van [B. D.] in [K.], Nangarhar. Zes dagen voor de val van Afghanistan belde [M.] u op omdat ze u miste en u graag zou zien. U ging rond middernacht van uw werk naar haar huis. Op een gegeven moment zag haar moeder u toen u naar buiten ging. U vluchtte via de achtermuur naar buiten en keerde terug naar [B. D.]. U verwittigde uw vader die zei dat u uw wapen moest inleveren op uw werk en regelde de dag nadien uw vertrek uit Afghanistan. Vervolgens reisde u via Iran, Turkije, Italië en Frankrijk door naar België. U kon uw gezin niet bereiken.

Pas na uw reis, wanneer u in België was, kreeg u opnieuw contact met uw moeder. Zij vertelde u dat [A.] en [S.] na uw vertrek langskwamen en uw vader voor een week tot anderhalve week meenamen wegens de relatie die u had met [M.]. Hij kwam vervolgens vrij door tussenkomst van de dorpsouderen. Ongeveer twee weken later werden uw vader en uw zus [T.] door onbekenden doodgeschoten toen ze onderweg waren naar de velden.

U heeft heden tweewekelijks contact met uw familie. Zo vernam u dat de taliban u nog steeds zoeken. Ze doorzochten jullie huis en verbrandden jullie documenten.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u voor de ogen van uw moeder door de taliban vermoord te worden: enerzijds door uw voormalig werk bij de ALP en anderzijds door uw relatie met [M.].

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende kopieën van documenten neer: de eerste twee pagina's van uw paspoort; uw e-taskara; een aantal familiefoto's van u met uw broer en zus en enkele foto's van uw vader; foto's van uw overleden vader, broer en zus; enkele foto's van uw broer op zijn werk; uw werkbadge van ALP (+ bijhorende vertaling); twee foto's van u op uw werk; de bankkaart en werkbadge (+ bijhorende vertaling) van uw broer [A. J.]; de taskara van uw vader (+ bijhorende vertaling) en uw broer; een document van de dorpsouderen waaruit blijkt dat uw vader door de taliban werd vrijgelaten (+ bijhorende vertaling); uw arbeidsovereenkomst bij Be Food en een akkoord betreffende elektronische maaltijdcheques; een aanbevelingsbrief d.d. 23 november 2023 bij Befood waaruit blijkt dat u een harde werker bent in de keuken en collega's graag met u samenwerken en een ongedateerde aanbevelingsbrief van strandhotel de Haan waaruit blijkt dat u een meerwaarde bent voor de zaak. Op 19 mei 2023 stuurde uw advocaat nog een onduidelijke video door waarmee u uw werk bij ALP wil aantonen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst komt uw algemene geloofwaardigheid op losse schroeven te staan door enkele vaststellingen betreffende uw persoonlijke situatie.

- Ten eerste wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast door het feit dat u zich voordeed als minderjarige terwijl u na een leeftijdsonderzoek meerderjarig blijkt te zijn. Uit informatie van de Italiaanse asiendiensten bleek dat u zich bij het geven van vingerafdrukken op 2 november 2021 voordeed als minderjarige met een geboortjaar van 2003 en 2004. Tijdens uw aanmeldingsinterview op 30 november 2021 in België verklaarde u geboren te zijn op 30 november 2005 (Fiche Mineur Etranger Non Accompagné), hetgeen u toen zestien jaar oud maakte. Omdat er twijfels waren over uw verklaarde leeftijd, werd door de Dienst Voogdij een leeftijdsonderzoek uitgevoerd waaruit bleek dat u op datum van 10 januari 2022 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 21,2 jaar met een standaarddeviatie van 1,9 jaar een goede schatting was (zie leeftijdsbepaling Dienst Voogdij in uw administratief dossier). Om deze reden werd en wordt u niet beschouwd als een niet-begeleide minderjarige vreemdeling. Op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u opnieuw 30 november 2005 door als leeftijd (verklaring DVZ, vraag 4). Hiermee geconfronteerd op het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u toen niet wist wat uw exacte leeftijd was aangezien u geen taskara of paspoort bij had. U verklaarde dat u de leeftijd van zestien jaar opgaf omdat u van mensen hoorde*

dat u anders zou worden teruggestuurd (CGVS I, p. 7). Slecht advies van derden kan echter in geval worden weerhouden als geldige verontschuldiging voor het achterhouden van uw werkelijke leeftijd.

- Gezien u verklaarde dat u volgens uw taskara en uw paspoort negentien jaar oud was ten tijde van het eerste persoonlijk onderhoud, kan er aan deze identiteitsdocumenten geen bewijswaarde gehecht worden. Volgens het objectieve leeftijdsonderzoek was u destijds immers minstens 21 jaar oud. Bovendien dient er opgemerkt te worden dat Afghaanse (identiteits)documenten sowieso een zeer beperkte waarde hebben aangezien uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf), blijkt dat vervalste (identiteits)documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan.

- Ten tweede legde u warrige verklaringen af over uw paspoort, wat de echtheid van de door u voorgelegde identiteitsdocumenten verder ondergraaft. Zo verklaarde u tijdens uw aanmeldingsinterview dat u nooit een paspoort heeft gehad (Fiche Mineur Etranger Non Accompagné). Tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dan weer dat uw paspoort in beslag was genomen door de Iraanse autoriteiten (verklaring DVZ, vraag 25). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u dan weer dat uw paspoort nog in Afghanistan lag en u deze uit veiligheidsoverwegingen niet meenam onderweg (CGVS I, p. 19 en p. 22). Geconfronteerd met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken ontkende u die (CGVS I, p. 22). Een loutere ontkenning kan niet als afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid beschouwd worden.

- Ten derde was u tegenstrijdig over uw scholingsniveau. Aanvankelijk verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u basis Pasjtoe kan lezen of schrijven (verklaring DVZ, vraag 11). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u helemaal niet kan lezen en schrijven (CGVS I, p. 3).

Verder maakte u niet aannemelijk dat uw broer werkzaam was voor het ALP. Uw verklaringen in dit verband overtuigen immers geenszins en aan de documenten die u aanbracht betreffende uw broer kan geen enkele waarde gehecht worden.

- Ten eerste komt u niet verder dan algemene verklaringen af te leggen over de inhoud van zijn werk. U meermaals gevraagd wat de specifieke taken van uw broer waren bij de ALP gaf u immers basisinformatie over zijn job: de ALP heeft een basis, iedereen had dezelfde taken, er is een commandant en ze bewaken een veiligheidspost. U kon louter zeggen dat u en uw broer dezelfde job deden, u wist niets meer dan dat betreffende zijn werk. In dit opzicht is het dan ook vreemd dat u, gezien uw beperkte kennis, steeds herhaalde dat uw taken bij de ALP dezelfde waren als uw broer. Hierop gewezen kwam u niet verder dan dat u wist dat jullie dezelfde taken hadden omdat jullie commandant hetzelfde was en jullie in dezelfde veiligheidspost werkten. Dat de commandant bevestigde dat jullie taken hetzelfde waren (CGVS II, p. 5), is geen afdoende verklaring voor uw beperkte kennis.

- Ten tweede kan er geen geloof gehecht worden over de documenten die het werk van uw broer bij ALP moeten staven. Eerst en vooral gaat het om kopies, waarvan de authenticiteit onmogelijk nagegaan kan worden. Voorts legt u enkel de voorzijdes van de bankkaart en werkkaart van uw broer neer, waardoor belangrijke informatie mist. Tot slot kunnen er ernstige vormelijke opmerkingen geuit worden bij de bankkaart en werkkaart van uw broer, zo blijkt dan ook uit objectief onderzoek dat werd uitgevoerd. Zo bleek de locatie die vermeld stond op de werkkaart van uw broer anders geschreven dan de locatie op uw werkkaart, heeft de letter A op deze kaart een andere dikte en kleur dan de overige letters en zijn op sommige locaties op de kaart pixels waarneembaar rond de tekst op de kaart, die op andere plaatsen niet waarneembaar zijn. Ook op de bankkaart van uw broer zijn op sommige locaties pixels waarneembaar rond de tekst (NMU-onderzoek, d.d. 26 april 2024). Aan de door u voorgelegde documenten betreffende uw broers werk kan dan ook niet de minste waarde gehecht worden.

U maakte voorts ook niet aannemelijk dat u tewerkgesteld geweest zou zijn bij ALP.

- Ten eerste maakte u noch tijdens uw aanmeldingsinterview, noch op de Dienst Vreemdelingenzaken melding van uw werk bij de ALP. Tijdens uw aanmeldingsinterview bleef u zeer algemeen en stelde u dat u vertrok door de taliban. Op de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde u louter over uw relatie met [M.] en uw vrees hiervoor bij terugkeer (Fiche Mineur Etranger Non Accompagné; CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Ook toen u specifiek gevraagd werd naar uw beroep haalde u louter aan dat u landbouwer was (verklaring DVZ, vraag 12).

- Zowel tijdens uw aanmeldingsinterview als op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u overigens [K. K.] door als laatste adres in Afghanistan. U zou vanaf uw geboorte tot uw vertrek in augustus 2021, mits korte periodes dat u vluchtte naar het centrum van Pul-e-Khumri voor de oorlog, in uw dorp gewoond hebben

(Fiche Mineur Etranger Non Accompagné; verklaring DVZ, vraag 10). Dit strookt niet met uw verklaringen op het Commissariaat-generaal waar u zei dat u vier maanden voor uw vertrek uit Afghanistan naar [B. D.] ofwel [K.] trok voor uw werk (CGVS I, p. 3) en u slechts eventjes naar het dorp terugkeerde zo'n zes dagen voor de machtsovername (CGVS II, p. 15), net voor uw vertrek. Dat u aanvankelijk ook bij het overlopen van uw verblijfplaatsen geen gewag maakte van uw werk bij het ALP en dus van uw verblijf buiten uw dorp is bevreemdend;

- *Geconfronteerd met verklaringen op de DVZ stelde u dat u deze informatie niet gaf omdat u geen enkel bewijs had van uw werk en u niet verwachtte dat u nog aan bewijs kon geraken (CGVS I, p. 3). Dit is weinig overtuigend. U vertelde immers dat u voor of tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken niet wist dat bewijzen nodig waren tijdens de procedure. U werd hier pas op de hoogte van gesteld op de Dienst Vreemdelingenzaken toen u gevraagd werd naar documenten of bewijzen (CGVS I, p. 15). Dat u in deze context op Dienst Vreemdelingenzaken wel kon vertellen dat uw broer werkzaam was bij de Arbaki's (verklaring DVZ, vraag 18) en u een relatie had met [M.] (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5), zonder ook hiervan bewijs neer te leggen, tast in dit opzicht uw beweerde ALP-engagement ernstig aan.*
- *Ten tweede is uw persoonlijke motivatie om uzelf aan te sluiten bij ALP niet overtuigend. U vertelde dat u besloot zich aan te sluiten bij de ALP wanneer u het lijk van uw broer zag. U wilde wraak nemen voor zijn dood en u nam meteen zijn wapen over (CGVS I, p. 26; CGVS II, p. 6). Aangezien u allerminst aantoonde dat uw broer werkte bij de ALP, houdt uw persoonlijke motivatie om zijn job over te nemen ook geen steek meer. Dit wordt bevestigd door uw verklaringen in dit verband. Zo vertelde u dat u geen stappen moest zetten om toe te kunnen treden bij de lokale politie: u ging gewoon naar 'daar', u kreeg een geweer en later een werkkaart. U besprak uw toetreding met niemand en bracht niemand op de hoogte van uw werk (CGVS I, p. 17). Uw ouders kwamen uw toetreding te weten omdat u niet meer thuis was en kwamen u zoeken in de basis waar ze vroegen om terug naar huis te keren. Bovendien hadden veel mensen, al weet u niet wie, u al gezien met een wapen en was de taliban wellicht ook op de hoogte gekomen (CGVS I, p. 18). Gepolst naar enige voorzorgsmaatregelen om uzelf of uw familie te beschermen voor uw werk stelde u dat u hier niet over nadacht omdat uw wraakgevoelens tegenover de taliban zodanig groot waren (CGVS I, p. 26). Aangezien u zelf stelde dat de taliban de controle hadden in het dorp (CGVS I, p. 6 en p. 8) en uw broer naar eigen zeggen door zijn werk voor de overheid om het leven kwam (CGVS I, p. 17), doet de manier waarop u bij de ALP toetrad en uw gebrek aan voorzorgsmaatregelen de wenkbrauwen fronsen.*
- *Ten derde kan er geen geloof gehecht worden aan de documenten die u neerlegde om uw werk bij ALP te ondersteunen. U kon u zo goed als niets zeggen over uw werkkaart van ALP. U stelde dat u niet wist wat er op de kaart stond geschreven omdat u analfabeet bent en niet kan lezen (CGVS I, p. 16), hetgeen gelet op uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw lees- en schrijfvaardigheid, niet meteen overtuigt. Indien u de kaart bovendien werkelijk niet zou kunnen lezen, kan bovendien niet worden ingezien dat u geen hulp had kunnen vragen aan derden om inzicht te krijgen in de inhoud van de door u neergelegde kaart. Wat betreft de twee foto's die u neerlegde van u op uw werk zijn er verschillende vormelijke opmerkingen te maken. Zo zijn er ernstige gebreken te zien wat betreft inval van schaduwen, overgangen van kledingstukken en uw huidskleur. Wat betreft de werkkaart die u neerlegde staat de locatie van uw werk verkeerd gespeld en blijkt uit de beschikbare informatie dat op verschillende plaatsen op de kaart rond de weergegeven tekst pixels waarneembaar zijn die op andere plaatsen niet zichtbaar zijn. Ook hebben bepaalde delen van de tekst op de kaart een andere dikte dan andere delen van de tekst (NMU-onderzoek, d.d. 26 april 2024).*
- *Ten vierde legde u vreemde verklaringen af over uw collega [K.]. Hoewel u vertelde dat uw moeder in contact stond met de vrouw van [K.] en zij na uw vertrek naar haar thuis ging voor het ophalen van documenten die u bij haar had achtergelaten, had u tijdens uw eerste onderhoud geen idee in welk land [K.] heden verbleef (CGVS I, p. 16-17). Tijdens uw tweede onderhoud kon u plots vertellen dat wanneer uw moeder naar het gezin van [K.] ging voor het ophalen van de documenten, hij in de Verenigde Staten was (CGVS II, p. 3). Dat u geen contacten meer heeft met [K.] omdat u geen problemen wil creëren voor uw gezin, maar het gezin van [K.] en uw moeder wel regelmatig bij elkaar over de vloer komen (CGVS II, p. 4), raakt overigens kant noch wal.*
- *Dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw ALP-activiteiten wordt tenslotte nog bevestigd door uw verklaringen over uw aansluiting bij ALP. U sloot zich aan na de dood van uw broer, zo'n vijf à zes maanden voor de machtsovername (CGVS II, p. 6). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt evenwel dat vanaf oktober 2020 de bestaande ALP-eenheden werden ontmanteld en dat zo goed als de volledige ALP in april 2021 ontmanteld was. Gelet op deze informatie en uw reeds ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw werk is het dan ook zeer onaannemelijk dat in een periode waarin de ALP werd ontmanteld in uw dorp een nieuwe ALP-eenheid met volksopstandelingen zou zijn gecreëerd of dat er nieuwe ALP-rekruten zouden zijn aangeworven zoals bij u het geval was. Hiermee geconfronteerd stelde u zelfs dat ze u een wapen gaven omdat het ten tijde was van de machtsovername en ze dus mensen zochten (CGVS II, p. 19), hetgeen, gezien de voorhanden informatie, weinig logisch is.*

U toonde voorts niet aan dat u een geheime relatie had met uw buurmeisje [M.].

- *Zo legde u ook weinig aannemelijke en doorleefde verklaringen af over het tot stand komen van uw relatie met [M.]. Jullie spraken elkaar voor het eerst in het openbaar op een huwelijksfeest waarop jullie tegen elkaar vertelden dat jullie elkaar leuk vonden en zij vertelde dat ze verliefd op u was. Nadien stelde [M.] u zelfs voor om jullie af te zonderen op het feest, hetgeen ook lukte (CGVS, p. 13). In de Afghaanse context - en zeker op het platteland - waar mannen en vrouwen strikt gescheiden leven van elkaar (zie Pashtunwali landeninformatie), is het helemaal niet evident om contacten te hebben met leden van het andere geslacht. Dat jullie zonder problemen met elkaar konden spreken op een huwelijksfeest en meteen jullie liefde aan elkaar verklaarden, is in een Afghaanse context niet meteen aannemelijk.*

- *Ook over het verdere verloop van de relatie legde u vreemde en weinig doorleefde verklaringen af. Zo vertelde u dat jullie zowel telefonisch contact hadden als afspraken op de velden naast het huis. Nochtans stelde u zelf dat dit verboden was en had [M.] twee broers die bij de taliban waren. Dat jullie het risico namen om buitenshuis af te spreken is dan ook opmerkelijk. Bovendien kan er vanuit gegaan worden dat [M.]'s familie – zeker aangezien haar familie uw vraag om met haar te huwen weigerde – een oogje in het zeil zouden houden in verband met het gaan en staan van [M.]. Dat [M.] naar buiten ging als ze naar de winkel ging en u haar vervolgens kon zien of ze u kon ontmoeten in de tuinen wanneer ze alleen thuis was (CGVS II, p. 14-15), is gezien haar gezinscontext niet meteen aannemelijk.*

- *Voorts legde u weinig doorleefde verklaringen af over de invulling van uw relatie met [M.], waarvan u beweerde dat ze elf à twaalf maanden duurde (CGVS II, p. 13). Op de vraag in welke context jullie elkaar spraken, aangezien het verboden is, gaf u het volgende vage antwoord: We spraken niet specifiek, we stelden elkaar gerust en planden dingen voor de toekomst. (CGVS II, p. 14). Ook op de vraag om iets meer te vertellen over een bijzondere gebeurtenis tijdens jullie relatie herhaalde u opnieuw dat jullie het vooral hadden over toekomstplannen en dat u in uzelf had besloten om haar niet aan te raken zolang jullie niet op religieuze wijze waren getrouwd (CGVS II, p. 15), hetgeen alleszins weinig diepgaand is, noch een antwoord op de vraag.*

- *Verder is het ook allesbehalve aannemelijk dat u gezien de politieke context, zes dagen voor de machtsovername in Afghanistan, in [M.]'s woning afsprak omdat ze u miste. Haar moeder was immers aanwezig in de woning en normaal gezien spraken jullie nooit binnenshuis af (CGVS II, p. 15-16). Bovendien was iedereen op de hoogte van uw werk voor de taliban (CGVS II, p. 10), ook de broers van [M.]. Dat men voor de liefde alles doet en zij bereid was om zelf vermoord te worden (CGVS II, p. 16), overtuigt gezien de risico's – u sprak af in een politiek uiterst onzekere periode met uw geheime vriendin wiens twee broers aangesloten zijn bij de taliban – totaal niet.*

- *Dat aan uw relatie geen geloof gehecht kan worden blijkt uit uw gebrek aan informatie over de huidige situatie van [M.]. U heeft geen contact meer met [M.] en u wil ook niet aan uw moeder vragen om haar te contacteren aangezien er al genoeg problemen zijn en u niet wil dat ze zich de pijn herinnert (CGVS II, p. 16-17). Nochtans woont uw moeder momenteel nog in het dorp (CGVS I, p. 5 en p. 17), was zij op de hoogte van jullie relatie (CGVS II, p. 15) én slaagde zij er wel in om foto's van u te gaan opvragen in het huis van een ex-collega (CGVS II, p. 3), waardoor uit niets blijkt dat zij zich niet kan informeren naar uw oude liefde. In dit verband is tevens vreemd dat u ook niet informeerde naar de broers van [M.] bij uw moeder door haar hierover vragen te stellen. U heeft geen enkel idee wat zij heden doen binnen het talibanregime en of zij nog leven. Dat u, opnieuw, uw moeder wil sparen is gezien uw vrees voor [M.]'s twee broers totaal niet aannemelijk.*

Gelet op voorgaande vaststellingen kunnen ook uw verklaringen over de arrestatie van uw vader niet overtuigen. U linkte zijn arrestatie immers aan de relatie met [M.] (CGVS II, p. 10), die u niet aantoonde.

Wat betreft de dood van uw vader en uw zus twee weken na de arrestatie van uw vader kan tot slot opgemerkt worden dat, nog los van het feit dat u geen idee heeft wie de daders zijn en u hieromtrent geen vrees koestert indien u zou terugkeren naar Afghanistan (CGVS I, p. 6; CGVS II, p. 11), gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw leeftijd, het werk van uw broer, uw werk voor de ALP, uw relatie met [M.] en uw vluchtaanleiding én gelet op het feit dat u bedrieglijke documenten voorlegde ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming, er aan uw verklaringen in dit verband niet het minste geloof gehecht kan worden.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan er aan uw vluchtrelaas geen enkel geloof meer gehecht worden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen

dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619

burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de

machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal

van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven zoals uw advocaat tijdens uw eerste onderhoud aanhaalde (CGVS I, p. 27) volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatrieerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij

telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Allereerst moet worden gewezen op uw situatie bij vertrek uit Afghanistan, waarbij kan worden vastgesteld dat u op dat moment volledig verankerd was in de maatschappij van uw regio van herkomst.

- U bent een etnische Pasjtoe en groeide tot ongeveer 18 jaar (zie vaststellingen leeftijd) op in een land en een regio waar de Pasjtoe-cultuur goed vertegenwoordigd is, nl. district Pul-e-Khumri in de provincie Baghlan. U woonde er samen met uw gezin (verklaring DVZ, vraag 4, 5, 6, 9, 10, 13 en 18; CGVS I, p. 6; CGVS II, p. 12). U groeide op binnen een familiale context en er kan dus redelijkerwijs worden aangenomen dat u in zeer grote mate vertrouwd bent met de heersende waarden en normen van een Afghaanse familie.

- *U bent een zelfverklaarde moslim die in Afghanistan een jaar lessen volgde in een madrassa (verklaring DVZ, vraag 9; CGVS I, p. 8).*

- *U stelt dat reeds voor uw vertrek groeperingen zoals de taliban (dewelke momenteel de macht hebben) ze er nadrukkelijk aanwezig waren in uw dorp – de helft van uw dorp waren taliban en uw rechtstreekse burens waren zelfs bij hen aangesloten- en er de plak zwaaiden door ondermeer ushr te heffen bij de bevolking (CGVS I, 8-9 en p. 22; CGVS II, p. 12). U bent zich dus bewust van hun gedragingen en hun vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden.*

- *Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van anderhalf jaar België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.*

Voorts dient vastgesteld te worden dat u in Afghanistan nog steeds beschikt over een sociaal en familiaal netwerk.

- *Uit uw verklaringen blijkt dat u één à twee keer per week contact heeft met uw familie, voornamelijk met uw moeder die samenwoont met uw maternale tante (CGVS I, p. 5 en p. 10; CGVS II, p. 3 en p. 12).*

Nu vast is komen te staan dat u op moment van vertrek volledig verankerd was in de Afghaanse maatschappij van uw regio van herkomst en u in Afghanistan nog steeds een familiaal netwerk ter beschikking heeft, dient uw verblijf in België onder de loep te worden genomen. Het CGVS ziet daarbij geen elementen die er op wijzen dat u zich in België een bepaald gedrag of mindset heeft eigen gemaakt die geworteld zijn in een diepere religieuze of politieke overtuiging en die een terugkeer naar Afghanistan onredelijk of onmogelijk maken. Evenmin zijn er indicaties dat u zich in België dusdanige gedragingen of kenmerken heeft eigen gemaakt die uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen/verbergen zijn en die niet te verzoenen zijn of niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

- *Het loutere gegeven dat u twee jaar in België woont, u hier graag woont en u werkzaam bent op twee verschillende werkplekken (CGVS II, p. 19), zijn geen indicaties dat u zich bij terugkeer naar Afghanistan niet kan aanpassen. Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België, bijvoorbeeld tijdens uw werk, kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.*

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd toegevoegd aan de blauwe map.

De documenten die je neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen.

- *Aan de Afghaanse identiteit van u en uw familieleden wordt in eerste instantie niet getwijfeld.*

- *Aan arrestatie en de vrijlating van uw vader, die u wilde staven met een document van de dorpsouderen, kan zoals hierboven vastgesteld geen geloof gehecht worden. Aan het document in kwestie kan bijgevolg evenmin enige waarde gehecht worden, temeer u zoals blijkt uit voorgaande er niet voor terugdeinst om valse documenten voor te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.*
- *Aan de foto's die u neerlegde van uw overleden vader, broer en zus kan geen objectieve waarde gehecht worden. Uit niets blijkt immers wie er afgebeeld staat, laat staan waar, wanneer en in welke omstandigheden deze foto's genomen zijn.*
- *De werkbewijzen (foto's, een video en kopies van werkdocumenten) die u neerlegde om het werk van u en uw broer aan te tonen werden hierboven reeds besproken en werden ongeloofwaardig bevonden.*
- *Dat u in België werkt, zoals blijkt uit de door u neerlegde documenten van Be Food en Strandhotel De Haan, doen geen afbreuk aan de bovenstaande beslissing.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt dat hem onterecht de vluchtelingenstatus is geweigerd. Hij gaat in op de verschillende motieven hieromtrent in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker zet uiteen dat de veiligheids-, mensenrechten- en humanitaire situatie in Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban drastisch is veranderd. Hij citeert uit verschillende artikelen en/of rapporten die een beeld schetsen van de veiligheids-, mensenrechten- en humanitaire situatie in Afghanistan, en vermeldt hierbij de weblinks.

Verzoeker benadrukt zo dat de grove mensenrechtenschendingen in het land worden bewerkstelligd doordat de taliban een enorm strikte interpretatie van de sharia hanteren. Hierbij wordt elke uitdaging van hun beleid gezien als een uitdaging van het geloof zelf, met executies en wrede, onmenselijke en vernederende straffen als gevolg. In deze situatie is een terugkeer naar Afghanistan volgens hem in strijd met artikel 3 van het EVRM. In het bijzonder wijst hij op een reëel risico op mensenrechtenschendingen of op onmenselijke of vernederende behandelingen door de taliban tegen (gepercipieerde) 'verwesterde Afghanen' die reeds bepaalde tijd in het buitenland hebben gewoond. Afghanen die terugkeren uit het Westen worden volgens hem door de taliban gezien als ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders. Er wordt hen, zo stelt hij, een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven, wat volgens artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging. Hij stelt bijna 3 jaar in België te verblijven en volledig te zijn geïntegreerd en verwesterd, minstens bij een terugkeer door de taliban als verwesterd te zullen worden beschouwd. Hij betoogt enkel nog de Westerse waarden te delen. Hij voert hierbij ook aan dat geen nauwkeurige en actuele informatie beschikbaar is over terugkeerders uit Europa en de taliban in 2021 aankondigden dat afgewezen asielzoekers in Europa na terugkeer voor de rechtbank zouden moeten verschijnen. Tot heden is volgens hem geen duidelijk standpunt gekend van de taliban omtrent terugkeerders uit het Westen.

Verzoeker betoogt verder dat hij zich nergens op een veilige wijze kan vestigen. Hij erkent dat er sinds de machtsovername door de taliban een periode van daling was wat betreft het aantal onschuldige burgerslachtoffers, maar stelt dat midden 2023 werd gerapporteerd dat veel meer burgers dagelijks te maken hebben met geweld en onderdrukking door de taliban en dat de aanvallen van de taliban op burgers hebben bijgedragen aan het algemene falen van de taliban om veiligheid en stabiliteit te garanderen, waardoor een humanitaire crisis is ontstaan en burgergemeenschappen worden blootgesteld aan extra dreigingen van andere groepen, met name Islamitische Staat. Verzoeker is van mening dat verweerder geen rekening houdt

met de groeiende dreiging van ISKP in Afghanistan, minstens het gevaar dat zij vormen voor burgers minimaliseert. Hij citeert ten slotte uit een rapport van Nansen van 2022 waarin deze organisatie, wat betreft de toetsing aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) tegenwerpt de gekende landeninformatie selectief te citeren en een ontoereikend onderzoek te hebben verricht.

2.3. Verzoeker vraagt in hoofdorde hem de vluchtelingenstatus te verlenen, ondergeschikt hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en uiterst subsidiair de bestreden beslissing ingevolge artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen en een nieuwe beslissing te nemen.

3. Aanvullende nota's overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet

3.1. Op 2 december 2025 maakt verweerder een aanvullende nota over waarin hij bijkomend verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, *“COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments”*, 2 februari 2024;
- EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, mei 2024;
- EUAA, *“Afghanistan – Country Focus”*, november 2024;
- SEM, *“Focus Afghanistan – Return from abroad”*, februari 2025.

3.2. Op de zitting legt ook verzoeker een aanvullende nota voor, met enkele foto's van zijn leven in België, een attest van LIGO dat vermeldt dat hij op de wachtlijst staat voor lessen Nederlands en een aanbevelingsbrief van zijn werkgever van 21 november 2025 waarin deze getuigt van zijn professionele kwaliteiten en (inzet tot) integratie.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Voorafgaande opmerkingen

4.1.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.1.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte *‘beoordeling van feiten en omstandigheden’* in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in de landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving

van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., ptn. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2. van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend in Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet invoert.”

4.2.2. Tijdens zijn interviews op het CGVS van 12 april 2023 en 27 november 2023 verklaarde verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan te vrezen voor problemen met de taliban enerzijds omwille van zijn tewerkstelling voor de ALP en anderzijds omwille van zijn relatie met een buurmeisje. Hij verklaarde afkomstig te zijn uit een dorp waar al voor de val van de voormalige overheid veel dorpsgenoten pro-taliban waren. Twee broers van het buurmeisje waren zo ook aangesloten bij de taliban. Verzoeker en zijn buurmeisje waren verliefd en ze hadden stiekem contact. Zijn moeder was hiervan op de hoogte en ging meermaals vragen om het meisje met hem te laten trouwen, wat de familie van dit meisje echter weigerde. Nadat hij ongeveer een half jaar een relatie had met dit meisje, stierf zijn broer die werkte voor de Afghaanse Lokale Politie (hierna: de ALP) tijdens een gevecht met de taliban. Om diens dood te wreken, sloot verzoeker zich zelf aan bij de ALP. Zes dagen voor de val van het regime belde het buurmeisje hem op omdat ze hem graag wou zien. Rond middernacht ging verzoeker van zijn werk naar haar huis, maar werd betrappt door haar

moeder. Hij vluchtte naar zijn werkplek en vertrok de dag erop uit Afghanistan. In België kreeg hij opnieuw contact met zijn moeder, die hem vertelde dat de twee broers van het buurmeisje na zijn vertrek waren langsgesproken en zijn vader voor een week tot anderhalve week hadden meegenomen wegens de verboden relatie. Zijn vader kwam vrij door tussenkomst van de dorpsouderen. Ongeveer twee weken later werden zijn vader en een van zijn zussen door onbekenden doodgeschoten toen ze onderweg waren naar de velden. Volgens verzoeker zijn de taliban nog steeds naar hem op zoek.

Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming en voormeld asielaas legde verzoeker kopieën van volgende documenten neer: de eerste twee pagina's van zijn paspoort, zijn e-taskara, een aantal familiefoto's van hem met zijn broer en zus, enkele foto's van zijn vader, foto's van zijn overleden vader, broer en zus, enkele foto's van zijn broer op zijn werk, zijn werkbadge van de ALP, twee foto's van hem op zijn werk, de bankkaart en werkbadge van zijn broer, de taskara's van zijn vader en zijn broer en een document van de dorpsouderen waaruit blijkt dat zijn vader door de taliban werd vrijgelaten. Nog maakte hij beeldmateriaal over waarmee hij zijn werk bij ALP wil aantonen.

4.2.3. De Raad stelt allereerst vast dat de voorgelegde stukken in de huidige stand van zaken op zichzelf niet volstaan om een gegronde en persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Uit de door verweerder aangebrachte objectieve landeninformatie in de *“COI Focus: Afghanistan; Corruptie en documentenfraude”* van 14 januari 2021 blijkt dat er in Afghanistan sprake is van grootschalige corruptie en documentenfraude waardoor zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendiensten worden gegeven. Veel valse en vervalste Afghaanse documenten zijn door de hoge graad aan corruptie in het land tegen betaling te verkrijgen; er zijn veel documenten in omloop die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping van overheidsbeambten of derden worden verworven. Dit geldt zowel voor documenten die uitgaan van de voormalige overheid als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de voormalige overheid. Aan de voorgelegde Afghaanse stukken kan bijgevolg maar een beperkte bewijswaarde worden gehecht. Verzoeker brengt ook geen elementen bij waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, noch slaagt hij erin om de gemaakte appreciatie te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Waar verzoeker slechts kopieën van documenten voorlegde, moet ook worden opgemerkt dat aan kopieën hoe dan ook nauwelijks enige bewijswaarde kan worden toegekend, omdat ze makkelijk zijn te vervalsen. Nog wordt opgemerkt dat aan privéfoto's hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden toegedicht, omdat deze kunnen worden bewerkt of geënceneerd en het niet mogelijk is vast te stellen waarom en in welke omstandigheden deze zijn genomen. Wat de voorgelegde foto's van zijn overleden vader, broer en zus betreft, kan trouwens niet blijken wie er precies staat afgebeeld, laat staan waar, wanneer en in welke omstandigheden deze foto's zijn genomen.

De Afghaanse identiteit van verzoeker en zijn familieleden wordt verder op zich niet betwist. Verzoeker betwist noch weerlegt bovendien dat volgens de reeds aangehaalde landeninformatie zelfs Afghaanse identiteitsdocumenten een zeer beperkte bewijswaarde hebben en vervalste (identiteits)documenten gemakkelijk zijn te verkrijgen in Afghanistan. Er rijzen ook vragen bij het door verzoeker voorgelegde paspoort en de taskara, omdat de erop vermelde leeftijd niet overeenstemt met zijn werkelijke leeftijd. Hiervoor wordt verwezen naar de leeftijdsbeslissing van de Dienst Voogdij van 10 januari 2022, waarvan niet blijkt dat verzoeker deze in rechte heeft aangevochten. Hierbij werd rekening gehouden met de foto's van verzoekers paspoort en e-taskara, maar deze stukken werden niet aanvaard. Met de voorgelegde (foto's of kopieën van) identiteitsdocumenten maakt verzoeker alleszins zijn vluchtrelaas nog niet aannemelijk.

Inzake de voorgelegde bewijzen van verzoekers eigen werk voor de ALP deed de commissaris-generaal bovendien de volgende vaststellingen: *“Wat betreft de twee foto's die u neerlegde van u op uw werk zijn er verschillende vormelijke opmerkingen te maken. Zo zijn er ernstige gebreken te zien wat betreft inval van schaduwen, overgangen van kledingstukken en uw huidskleur. Wat betreft de werkkaart die u neerlegde staat de locatie van uw werk verkeerd gespeld en blijkt uit de beschikbare informatie dat op verschillende plaatsen op de kaart rond de weergegeven tekst pixels waarneembaar zijn die op andere plaatsen niet zichtbaar zijn. Ook hebben bepaalde delen van de tekst op de kaart een andere dikte dan andere delen van de tekst (NMU-onderzoek, d.d. 26 april 2024).”* Inzake de werkdocumenten van zijn broer werden volgende vaststellingen gedaan: *“Voorts legt u enkel de voorzijdes van de bankkaart en werkkaart van uw broer neer, waardoor belangrijke informatie mist. Tot slot kunnen er ernstige vormelijke opmerkingen geuit worden bij de bankkaart en werkkaart van uw broer, zo blijkt dan ook uit objectief onderzoek dat werd uitgevoerd. Zo bleek de locatie die vermeld stond op de werkkaart van uw broer anders geschreven dan de locatie op uw werkkaart, heeft de letter A op deze kaart een andere dikte en kleur dan de overige letters en zijn op sommige locaties op de kaart pixels waarneembaar rond de tekst op de kaart, die op andere plaatsen niet waarneembaar zijn. Ook op de bankkaart van uw broer zijn op sommige locaties pixels waarneembaar rond de tekst (NMU-onderzoek, d.d. 26 april 2024).”* Het meer uitgebreide verslag van dit onderzoek van de besproken documenten zit vervat in het administratief dossier. Verzoeker geeft dan wel aan te betwisten dat

hij frauduleuze stukken voorlegde, maar gaat nergens concreet in op de voormelde vaststellingen en doet niet de minste poging deze te weerleggen. Op basis van de gedane vaststellingen kan niet het minste geloof worden gehecht aan de authenticiteit van deze voorgelegde stukken. De vaststelling dat verzoeker er niet voor terugdeinst om bewerkte documenten voor te leggen in het kader van zijn beschermingsverzoek straalt bovendien negatief af op de – reeds zeer beperkte – bewijswaarde van de overige documenten die hij voorlegde. Nog merkt de Raad op dat verzoeker niet betwist dat de voorgelegde video onduidelijk is.

4.2.4. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker tijdens zijn interviews voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

4.2.5. Voorafgaand aan dit onderzoek stelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal nog vast dat verzoekers algemene geloofwaardigheid wordt aangetast door de volgende pertinente en draagkrachtige vaststellingen in de bestreden beslissing, die vinden steun in de stukken van het administratief dossier:

(1) Verzoeker deed zich toen hij zijn beschermingsverzoek indiende onterecht voor als minderjarig. Hij gaf zo aan te zijn geboren eind 2005, en zodoende op dat ogenblik 16 jaar oud te zijn. Nochtans had hij eerder in Italië nog opgegeven te zijn geboren in 2003 of 2004. Een medisch onderzoek op 20 december 2021 wees uit dat verzoeker echter een vermoedelijke leeftijd had van 21,2 jaar, met een standaarddeviatie van 1,9 jaar. Hierop besliste de Dienst Voogdij op 10 januari 2022 om verzoeker meerderjarig te verklaren. Deze dienst aanvaardde hierbij de door verzoeker voorgelegde foto's van zijn e-taskara en paspoort met vermelding van een geboortedatum midden 2004 niet als bewijs van zijn minderjarigheid.

(2) De echtheid van de voorgelegde identiteitsdocumenten wordt verder ondergraven door tegenstrijdige verklaringen hierover, nu hij aanvankelijk verklaarde nooit een paspoort te hebben gehad (MENA interview 30 november 2021; verklaring DVZ, vraag 25) en vervolgens aangaf wel degelijk een paspoort te hebben gehad dat hij echter zou hebben achtergelaten in Afghanistan (notities persoonlijk onderhoud CGVS van 12 april 2023, hierna: NPO 1, p. 19 en p. 22).

(3) Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over zijn scholingsniveau. Aanvankelijk verklaarde hij op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) dat hij basis Pasjtoe kan lezen en schrijven, nu hij één jaar naar de madrassa ging (verklaring DVZ, vraag 11). Op het CGVS verklaarde hij echter dat hij "*helemaal niet*" kan lezen en schrijven (CGVS I, p. 3).

Met zijn kritiek slaagt verzoeker er niet in deze bevindingen te weerleggen of te verklaren.

Verzoeker merkt allereerst op dat hij bij aankomst in België zijn werkelijke leeftijd niet kende. Dit is volgens hem niet ongewoon bij Afghanen, nu in Afghanistan hieraan niet veel belang wordt gehecht. Hij stelt dat hij dacht dat hij minderjarig was en dat hij ook stelde minderjarig te zijn omdat hij vreesde op straat terecht te komen. Hij stelt kennis te hebben genomen van zijn werkelijke leeftijd toen zijn familie zijn paspoort opstuurde. Dit betoog kan niet overtuigen. Verzoeker geeft aan in Afghanistan reeds te hebben beschikt over een paspoort, zodat hij toen reeds kennis kon nemen van de geboortedatum die hierop wordt vermeld. Wat de bewijswaarde van Afghaanse documenten betreft, wordt trouwens nog verwezen naar de eerdere bemerkingsen hierover. Zelfs indien Afghanen hun precieze leeftijd vaak niet kennen, verklaart noch rechtvaardigt dit verder situaties zoals in casu waarin de opgegeven leeftijd merklijk lager ligt dan de werkelijke leeftijd, wat er wel degelijk op kan wijzen dat iemand zich bewust tracht voor te doen als minderjarig. Verzoeker erkent ook dat hij zich minderjarig verklaarde om opvang te verkrijgen, wat er evenzeer op kan wijzen dat dit een bewuste keuze was. Alleszins rechtvaardigt dit ook nog niet dat hij over een essentieel aspect van zijn identiteit incorrecte verklaringen aflegde, net zomin als – zoals terecht wordt gesteld door de commissaris-generaal – slecht advies van derden een aanvaardbare reden is om zich onterecht als minderjarige voor te doen.

Verzoekers loutere ontkenning dat hij ooit zou hebben verklaard dat hij kan lezen en schrijven volstaat evenmin om de hieromtrent vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn opeenvolgende verklaringen op te heffen, te meer nu blijkt dat hij ook concreet duidde waar hij dit had geleerd, met name tijdens het jaar dat hij naar de madrassa ging. Op het CGVS bevestigde hij trouwens dat hij één jaar naar de madrassa ging (NPO 1, p. 7). Hij toont aldus niet aan dat een en ander op de DVZ "*verkeerd*" zou zijn begrepen. Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door zijn loutere beweringen dat zijn verklaringen op de DVZ op chaotische wijze zouden zijn afgenomen, hij er amper de tijd kreeg zijn zinnen af te maken en hij er telkens zou zijn onderbroken met de mededeling dat hij op het CGVS over de nodige tijd zou beschikken om zijn verhaal te doen. Deze beweringen stroken ook niet met zijn verklaringen bij aanvang van zijn eerste interview op het CGVS, die integendeel luiden dat zijn interview bij de DVZ goed was verlopen, dat hij er in het kort alle essentiële elementen kon vertellen en dat er zich geen vermeldenswaardige problemen stelden (NPO 1, p. 2-3).

4.2.6. Na lezing van het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vervolgens, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is omwille van een geheel van omissies, gebrekkigheden, oppervlakkigheden en onaannemelijkheden in zijn verklaringen en waar deze op enkele punten ook moeilijk in overeenstemming zijn te brengen met de gekende landeninformatie die is opgenomen in het administratief dossier. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze verklaringen van verzoeker vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het asielrelaas en zijn pertinent en draagkrachtig. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

4.2.7. In eerste instantie treedt de Raad de beoordeling van de commissaris-generaal bij dat verzoeker de tewerkstelling van zijn broer voor de ALP niet aannemelijk heeft kunnen maken. Zo blijkt zijn kennis over het werk van zijn broer voor de ALP te beperkt om te kunnen overtuigen, waar hij niet verder kwam dan algemene verklaringen over de inhoud van het werk van zijn broer en hij geen specifieke taken van zijn broer bij de ALP kon geven. Verzoeker erkent in wezen ook dat hij niet veel kon vertellen over de taken die zijn broer uitvoerde. Zijn uitleg hiervoor – met name dat zijn broer hierover niet veel aan hem vertelde – is ontoereikend, gelet op zijn eigen verklaringen dat hij zeker was dat hij en zijn broer exact hetzelfde werk deden *“omdat hij mijn broer was en ik alles over hem wist”* en hij de commandant zelfs vroeg of zijn broer dezelfde taken had en deze bevestigend antwoordde (notities persoonlijk onderhoud CGVS van 27 november 2023, hierna NPO 2, p. 5). Voor het overige beperkt verzoeker zich tot het louter citeren van enkele vragen en antwoorden uit de gehoorverslagen van het CGVS, waarmee hij niet vermag de voormelde beoordeling met betrekking tot deze verklaringen aan het wankelen te brengen. Daarnaast werd er reeds op gewezen dat geen enkele waarde kan worden gehecht aan de documenten over het werk van verzoekers broer bij de ALP. Ook hier volstaat het louter citeren van enkele vragen en antwoorden uit de gehoorverslagen van het CGVS met betrekking tot deze voorgelegde stukken, zonder concreet in te gaan op de inzake deze documenten gedane pertinente vaststellingen, niet om deze beoordeling aan het wankelen te brengen.

4.2.8. In tweede instantie treedt de Raad de beoordeling van de commissaris-generaal bij dat verzoeker evenmin aannemelijk maakt dat hij zelf in Afghanistan heeft gewerkt voor de ALP. Volgende pertinente en draagkrachtige vaststellingen maken dat hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht:

(1) Hoewel dit element essentieel is in zijn asielrelaas, liet verzoeker na dit werk reeds te vermelden zowel tijdens het interview dat werd afgenomen bij de registratie van zijn beschermingsverzoek op 30 november 2021 als tijdens zijn interview op de DVZ op 15 juni 2022. Tijdens dit laatste interview specifiek gevraagd naar zijn beroep haalde hij ook louter aan dat hij landbouwer was (vraag 12). In dit verband is het nog opmerkelijk dat verzoeker tijdens beide voormelde interviews telkens zijn oorspronkelijk dorp opgaf als laatste adres in Afghanistan voor zijn vertrek in augustus 2021, en hij dus ook hier geen enkele melding maakte van zijn verblijf tijdens de maanden voor zijn vertrek op de plaats waar hij werkzaam zou zijn geweest voor de ALP.

Verzoekers uitleg waarom hij dit werk aanvankelijk niet vermeldde, met name omdat hij hiervan op dat ogenblik geen bewijs had en ook niet verwachtte hieraan te geraken, kan om meerdere redenen niet overtuigen. Allereerst wordt deze uitleg ondergraven doordat verzoeker op de DVZ wel vertelde over zijn relatie met zijn buurmeisje, zonder dat hij hiervan een (begin van) bewijs kan voorleggen. Nog mag van iemand die stelt een gegronde vrees voor vervolging te hebben worden verwacht dat hij de redenen hiervoor vanaf het begin naar voor brengt, zelfs al kan hij hiervan geen bewijs voorleggen. Ten slotte wordt verzoekers verklaring dat hij niet verwachtte aan enig bewijs van zijn werk bij de ALP te kunnen geraken enigszins wordt tegengesproken door de verschillende stukken die hij hieromtrent later alsnog voorlegde. Zo verklaarde hij op het CGVS over zijn werkkaart ook dat hij deze bij een vriend had achtergelaten, dat zijn moeder connecties heeft met de vrouw van deze vriend en dat zo zijn moeder hiervan een foto kon doorsturen (NPO 1, p. 16). Verzoeker is ook niet ernstig waar hij het tracht te doen voorkomen dat hij niet reeds de mogelijkheid zou hebben gehad om op de DVZ te vertellen over zijn werk voor de ALP, terwijl hij er specifiek naar zijn beroep werd gevraagd en hem ook werd gevraagd om te vertellen waarom hij vreest bij terugkeer naar Afghanistan te worden gedood door de taliban en om *“kort een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot [zijn] vlucht uit [zijn] land van herkomst”*. Hierop gaf hij trouwens een redelijk uitvoerig antwoord, zonder echter melding te maken van een eigen tewerkstelling voor de ALP. Zoals reeds werd aangehaald, maakte verzoeker bij aanvang van zijn interview op het CGVS evenmin bemerkings over zijn eerdere interview op de DVZ.

(2) Zoals reeds werd vastgesteld, kan geen bewijswaarde worden toegekend aan de door verzoeker over zijn werk bij de ALP voorgelegde stukken. Verzoekers kennis hierover was ook nog eens ontoereikend. Zo kon hij zo goed als niets zeggen over zijn werkkaart van de ALP en evenmin een aanvaardbare uitleg geven voor deze gebrekkige kennis. Zo haalde hij aan niet te kunnen lezen, maar hieromtrent werd reeds vastgesteld dat verzoeker eerder had aangegeven dat hij wel degelijk een basisniveau lezen en schrijven heeft. Zoals de commissaris-generaal in dit verband trouwens nog stelde, mag van verzoeker ook indien hij dit stuk niet kon

lezen worden verwacht dat hij zich dan zou informeren bij iemand die dit wel kan. Door louter nog eens te wijzen op de voorgelegde documenten en in dit verband te verwijzen naar en te citeren uit de gehoorverslagen van het CGVS, onder meer betreffende de redenen waarom hij geen originelen kan voorleggen, worden de gedane vaststellingen met betrekking tot deze stukken niet onderuit gehaald of in een ander daglicht gesteld.

(3) Verzoekers verklaringen over zijn aansluiting bij de ALP vijf à zes maanden voor de machtsovername in augustus 2021 stroken niet met de objectieve landeninformatie die door de commissaris-generaal werd toegevoegd aan zijn dossier. Hieruit blijkt dat tegen oktober 2020 de financiering van de ALP was stopgezet en dat in april 2021 zo goed als de volledige ALP was ontmanteld. Dit maakt het terecht zeer onaannemelijk dat in een periode waarin de ALP werd ontmanteld er nieuwe ALP-rekruten zouden zijn aangeworven. Verzoeker brengt geen concrete argumenten naar voor die afbreuk kunnen doen aan deze beoordeling.

(4) Verzoekers motivatie om zich aan te sluiten bij ALP, met name de dood van zijn broer die reeds werkte bij de ALP en wiens plaats hij innam, wordt volledig ondergraven doordat geen geloof kan worden gehecht aan dit werk van zijn broer. Verzoeker kan niet dienstig iets anders voorhouden. Door het louter citeren uit de gehoorverslagen van het CGVS in verband met de dood van zijn broer tijdens een gevecht met de taliban wordt hieraan ook geen afbreuk gedaan. Zoals de commissaris-generaal nog terecht vaststelde, komen verzoekers verklaringen over de wijze waarop hij zich aansloot bij de ALP en het volledige gebrek aan voorzorgmaatregelen dat hij hierbij in acht nam, volstrekt ongeloofwaardig voor, gelet op de door hem geschetste context waarin de taliban de controle hadden in zijn dorp en zijn broer reeds was gestorven in de strijd tegen de taliban. Dat verzoeker zonder enig nadenken of overleg met zijn familie een beslissing nam die dermate belangrijke veiligheidsrisico's inhield, is terecht weinig aannemelijk. Verzoeker citeert in dit verband zijn op het CGVS afgelegde verklaringen dat hij helemaal niets moest doen om bij de ALP te starten, dat hij er met niemand eerst over sprak of iemand ervan op de hoogte bracht en dat zijn ouders er pas na twee dagen achter kwamen, maar deze verklaringen bevestigen vooral het onaannemelijk karakter ervan. Het draagt ook niet bij aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen dat hij weliswaar aangaf dat mensen uit zijn dorp die boodschappen kwamen doen op de plek waar hij dienst deed hem zagen met zijn wapen waarop iedereen in het dorp wist van zijn werk voor de ALP, maar verzoeker vervolgens – gevraagd welke dorpelingen dit precies waren – slechts kon antwoorden dat hij niet wist welke dorpelingen hem precies hadden gezien (NPO 1, p. 18). Ook deze verklaringen van verzoeker zijn dus niet van aard zijn tewerkstelling voor de ALP alsnog te kunnen aantonen. Ten slotte beperkt verzoeker zich tot het uiten van zijn eigen subjectieve mening dat hij wel op uitgebreide wijze vertelde over zijn *“taken, collega's, werkplaats, ...”*; waarna hij zich opnieuw beperkt tot het louter citeren van enkele passages uit de gehoorverslagen van het CGVS. Dit volstaat andermaal niet om de gedegen motieven in de bestreden beslissing omtrent de afgelegde verklaringen inzake zijn tewerkstelling voor de ALP, waarop verder niet concreet wordt ingegaan, in een ander daglicht te plaatsen of te weerleggen. Hij duidt ook niet concreet wat precies in deze verklaringen maakt dat alsnog geloof moet worden gehecht aan zijn verklaarde werk voor de ALP.

(5) Verzoekers verklaringen over zijn collega K. kunnen niet overtuigen, zoals wordt vastgesteld in de bestreden beslissing en niet concreet wordt betwist door verzoeker: *“Hoewel u vertelde dat uw moeder in contact stond met de vrouw van [K.] en zij na uw vertrek naar haar thuis ging voor het ophalen van documenten die u bij haar had achtergelaten, had u tijdens uw eerste onderhoud geen idee in welk land [K.] heden verbleef (CGVS I, p. 16-17). Tijdens uw tweede onderhoud kon u plots vertellen dat wanneer uw moeder naar het gezin van [K.] ging voor het ophalen van de documenten, hij in de Verenigde Staten was (CGVS II, p. 3). Dat u geen contacten meer heeft met [K.] omdat u geen problemen wil creëren voor uw gezin, maar het gezin van [K.] en uw moeder wel regelmatig bij elkaar over de vloer komen (CGVS II, p. 4), raakt overigens kant noch wal.”*

4.2.9. In derde instantie treedt de Raad de commissaris-generaal bij in diens oordeel dat verzoeker niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij een geheime relatie had met zijn buurmeisje, gelet op de volgende pertinente en draagkrachtige motieven die worden uitgewerkt in de bestreden beslissing:

(1) Verzoekers verklaringen over deze relatie – met name dat ze elkaar zonder problemen konden spreken op een huwelijksfeest en meteen elkaar de liefde verklaarden – zijn onaannemelijk in de Afghaanse context, zeker op het platteland, waar mannen en vrouwen strikt gescheiden leven van elkaar. Dit wordt ondersteund door de door de commissaris-generaal bij het administratief dossier gevoegde informatie over de Pashtunwali.

(2) Ook verzoekers verklaringen over het verdere verloop van de relatie – met name dat hij telefonisch contact had met het meisje en dat ze afspraken op de velden naast het huis – zijn in de gegeven context en gelet op het verboden karakter van de relatie en de gegevens dat twee broers van het meisje bij de taliban waren en de familie van het meisje duidelijk een huwelijk had geweigerd, onaannemelijk.

(3) Verzoekers verklaringen over de invulling van zijn relatie met het meisje zijn weinig doorleefd.

(4) Gezien de politieke context is het niet aannemelijk dat verzoeker zes dagen voor de machtsovername in Afghanistan in de woning van het meisje zou hebben afgesproken omdat ze hem miste, te meer nu haar moeder aanwezig was in de woning en bovendien iedereen op de hoogte zou zijn geweest van zijn werk bij de ALP.

(5) Verzoeker is ten slotte onwetend over de huidige situatie van zijn buurmeisje of van haar twee broers die bij de taliban waren aangesloten en deed zelfs geen poging om hiernaar te informeren bij zijn moeder die nog steeds in hun dorp woont.

Gelet op deze motieven van de bestreden beslissing en de door de commissaris-generaal ook aangebrachte informatie over de Pashtunwali kan verzoeker niet met goed gevolg stellen dat deze geen enkele poging deed om zich in te leven in zijn leefwereld. Verzoeker herhaalt vervolgens louter zijn verklaringen dat hij het meisje leerde kennen op een huwelijksfeest, dat ze elkaar leuk vonden en dat ze elkaar in het geheim bleven zien, zonder echter de motieven hieromtrent in de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Verzoeker herhaalt nog zijn uitleg dat hun verliefdheid verklaart dat ze van tijd tot tijd het risico namen om ook buitenshuis, in de velden, met elkaar af te spreken. Zoals de commissaris-generaal terecht stelde, overtuigt deze uitleg geenszins, gelet op de zeer ernstige risico's waaraan ze zich aldus blootstelden. Verzoeker komt daarnaast niet verder dat het uiten van zijn subjectieve mening dat hij uitvoerig heeft verteld over het meisje en de problemen die ontstonden omwille van deze relatie, waarna hij simpelweg citeert uit de gehoorverslagen van het CGVS. Hiermee wordt geen afbreuk gedaan aan de omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen die terecht de geloofwaardigheid van dit relaas van verzoeker ondergraven. Ten slotte betoogt verzoeker nog dat het niet hoeft te verbazen dat hij sinds zijn aankomst in België geen nieuws meer heeft van het meisje. Hij stelt zich de vraag hoe hij contact met haar moet opnemen en betoogt dat verweerder niet kan verwachten dat zijn moeder haar leven waagt om informatie over het meisje in te winnen, informatie waarmee hij momenteel helemaal niets kan doen. Deze uitleg is andermaal niet overtuigend en ontoereikend. Zoals de commissaris-generaal aangeeft, verblijft verzoekers moeder nog in zijn dorp, waardoor in haren hoofde enige kennis over deze intussen jonge vrouw kan worden verwacht, minstens zij hiernaar zou kunnen informeren in het dorp zonder dat zij rechtstreeks contact met deze jonge vrouw zou moeten opnemen of haar leven zou moeten wagen. Dat zijn moeder wel zonder problemen allerlei bewijzen voor verzoeker kan verzamelen, waaronder pijnlijke stukken over de dood van haar gezinsleden, maar hij haar niet wil vragen naar deze jonge vrouw omdat dit te pijnlijk zou zijn voor zijn moeder, is geen overtuigende uitleg. Dat verzoeker het niet de moeite vindt om meer te weten over deze jonge vrouw omdat hij niets kan met deze informatie strookt ook niet echt met zijn voorgehouden verliefdheid waarvoor hij bereid was wel heel veel risico's te nemen.

4.2.10. Gelet op de voorgaande vaststellingen kunnen ten slotte verzoekers verklaringen over de arrestatie van zijn vader niet overtuigen. Hij linkte diens arrestatie immers aan de relatie met het meisje, die hij niet aannemelijk maakt. De Raad treedt in dit verband bovendien de volgende motivering in de bestreden beslissing bij, die verzoeker ook niet concreet betwist: *“Wat betreft de dood van uw vader en uw zus twee weken na de arrestatie van uw vader kan tot slot opgemerkt worden dat, nog los van het feit dat u geen idee heeft wie de daders zijn en u hieromtrent geen vrees koestert indien u zou terugkeren naar Afghanistan (CGVS I, p. 6; CGVS II, p. 11), gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw leeftijd, het werk van uw broer, uw werk voor de ALP, uw relatie met [M.] en uw vluchtaanleiding én gelet op het feit dat u bedrieglijke documenten voorlegde ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming, er aan uw verklaringen in dit verband niet het minste geloof gehecht kan worden.”*

4.2.11. Het geheel aan stukken en verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Afghanistan, acht de Raad de voorgaande bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij Afghanistan heeft verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban of dat hij bij terugkeer naar dit land een dergelijke gegronde vrees heeft.

4.2.12. Verzoeker stelt verder dat hij nood heeft aan internationale bescherming omdat hij vervolging door de taliban vreest omwille van (gepercipieerde) verwestering en/of normoverschrijding. In dit verband lagen op het CGVS reeds de volgende stukken voor: een arbeidsovereenkomst bij Be Food met een akkoord betreffende elektronische maaltijdcheques, een aanbevelingsbrief van 23 november 2023 van deze werkgever waaruit blijkt dat hij een harde werker is in de keuken en collega's graag met hem samenwerken en een ongedateerde aanbevelingsbrief van strandhotel De Haan waaruit blijkt dat hij een meerwaarde is voor de zaak. Aan de hand van zijn aanvullende nota legt verzoeker nog enkele foto's van zijn leven in België voor, alsook een attest van LIGO waarin wordt vermeld dat hij op de wachtlijst staat voor lessen Nederlands en een aanbevelingsbrief van strandhotel De Haan, waar hij werkt als afwasser, van 21 november 2025 waarin ze zijn professionele kwaliteiten en (inzet tot) integratie benadrukken.

4.2.13. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. In november 2022 gaf de conservatieve opperste leider Hibatullah Akhundzada opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de ‘*civic space*’ wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de ‘*legitieme heersers*’ verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘*Taliban General Directorate of Intelligence*’ (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 24). Het MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema’s.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 94, 101; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 136). Er is een curriculum goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de de facto-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa’s dit aangegrepen om in hun curriculum niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het curriculum van madrassa’s die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de de facto-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige ‘*erg moderne*’ en andere ‘*conservatieve*’ madrassa’s (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buiten-echtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 e.v.).

Op 31 juli 2024 werd door de de facto-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten. Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze

instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering zijn verboden, al wordt opbouwende kritiek inzake nog onvervulde beloften van de taliban die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd. Verder moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 24; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 24).

De de facto-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de de facto-regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale de facto-staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van het MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de de facto-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze te worden afgedwongen in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. Het MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate" van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing" waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het de facto-Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machts-overname en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies. Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 47). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat de taliban een zeer 'soepele' bewijsstandaard hanteren. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van het MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door leden van het MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale medianetwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022). Er zijn ook taliban-aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de de facto- regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zou gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *“geloofsethiek en denkwijze”* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *“Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”*, 8 december 2021 in EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest werden geplaatst en ondervraagd. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *“Afghanistan – Country Focus”*, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben de facto-immigratie- ambtenaren lijsten van gezochte personen, onder wie voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met de de facto-autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) *“Focus Afghanistan. Return from abroad”* van 14 februari 2025 handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het *“Immigration Department”*, dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de geheime dienst GDI (General Directorate of Intelligence) van de *de facto* regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldt dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het Nationaal Verzetsfront (NRF) of het Afghaanse Vrijheidsfront (AFF). Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met de organisatie *“Islamitische Staat in de provincie Khorasan”* (ISKP).

De IOM is verantwoordelijk voor terugkeerders vanuit Turkije en interviewt hen systematisch. In 2022 werden nog eerder agressieve ondervragingen en onderzoek op de luchthaven gemeld ten aanzien van terugkeerders uit Turkije, maar nu is dit niet meer het geval, omdat deze terugkeerders uit Turkije nu veeleer beschouwd worden als “*poor guys*” of sukkelaars. Turkije deelt de passagierslijsten met de Afghaanse *de facto* autoriteiten. In 2024 had slechts 2 % van de terugkeerders een paspoort. Verder reisde 97, 5 % van hen met een tijdelijk reisdocument dat lijkt op een taskara, specifiek uitgereikt voor hun terugkeer (p. 17-18).

De enige informatie die beschikbaar is over de behandeling van terugkeerders uit een westers land, betreft de chartervlucht vanuit Duitsland in augustus 2024 met 28 veroordeelde criminelen. Deze gerepatrieerden werden oorspronkelijk vastgehouden in een gebouw bij de luchthaven. Daar werden ze geïnterviewd door de *de facto* autoriteiten om hun identiteit na te gaan en daarna werden ze vrijgelaten. Hun familieleden moesten een verklaring ondertekenen dat deze personen geen misdaden meer zouden begaan. Het is niet gedocumenteerd of al deze personen zijn vrijgelaten. Volgens *Der Spiegel* zouden sommigen nog onder huisarrest staan. Enkelen van hen getuigden later in Afghaanse media (p. 18).

De situatie na binnenkomst via de luchthaven van Kabul is de volgende. In 2021 is de IOM gestopt met het vrijwillig terugkeerprogramma vanuit Europese landen. In 2023 werd de ontvangstbalie in de luchthaven heropend. Deze wordt gezamenlijk bemand door de IOM en het Afghaanse ministerie van Vluchtelingen en Repatriëringen. Specifiek voor terugkeerders uit Turkije is er financiële steun van de IOM. Volgens een bron moeten vele jonge mannen voor zichzelf zorgen eens ze de luchthaven verlaten (p. 28-29).

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto* overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De *de facto* overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen daarom gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machts-overname door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, kunnen worden bedreigd door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die zijn *“verwesterd”*, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”*, mei 2024, p. 57-61).

4.2.14. Waar verzoeker te kennen geeft dat er te weinig objectieve en verifieerbare informatie voorhanden is om het risico van een terugkeer vanuit Europa naar Afghanistan te beoordelen, is de Raad er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan worden opgemerkt dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in het land voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift ook veel landeninformatie van na de machtsovername door de taliban bevat, doet hierover niet anders denken. De commissaris-generaal bracht in zijn aanvullende nota bovendien het recente rapport *“Focus Afghanistan. Return from abroad”* van SEM van 14 februari 2025 aan, dat specifiek handelt over terugkeerders, ook vanuit het Westen. De bevindingen in dit recente rapport zijn niet enkel actueler, maar ook preciezer en accurater dan het door verzoeker aangehaalde artikel waarin een antwoord van een woordvoerder van de taliban aan de Oostenrijkse krant Kronen Zeitung in augustus 2021 wordt aangehaald. Dit betrof zo louter een antwoord, zonder verdere context of duidelijkheid over de concrete vraagstelling, waaruit sowieso geen praktijk en in concreto vervolging ten aanzien van alle terugkeerders kon worden afgeleid. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming te analyseren.

4.2.15. Wat de individuele situatie van verzoeker betreft, stelt de Raad allereerst vast dat hij in zijn verzoekschrift geen enkele concrete kritiek naar voor brengt op de beoordeling die in de bestreden beslissing reeds werd gedaan inzake de vrees die verband houdt met zijn verblijf in Europa en (al dan niet gepercipieerde) verwestering of normoverschrijding. Hij geeft aldus niet aan deze concreet te betwisten. Deze beoordeling, die de Raad bijgevolg kan overnemen, luidt als volgt:

“[...] In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Allereerst moet worden gewezen op uw situatie bij vertrek uit Afghanistan, waarbij kan worden vastgesteld dat u op dat moment volledig verankerd was in de maatschappij van uw regio van herkomst.

- U bent een etnische Pasjtoe en groeide tot ongeveer 18 jaar (zie vaststellingen leeftijd) op in een land en een regio waar de Pasjtoe-cultuur goed vertegenwoordigd is, nl. district Pul-e-Khumri in de provincie*

Baghlan. U woonde er samen met uw gezin (verklaring DVZ, vraag 4, 5, 6, 9, 10, 13 en 18; CGVS I, p. 6; CGVS II, p. 12). U groeide op binnen een familiale context en er kan dus redelijkerwijs worden aangenomen dat u in zeer grote mate vertrouwd bent met de heersende waarden en normen van een Afghaanse familie.

- *U bent een zelfverklaarde moslim die in Afghanistan een jaar lessen volgde in een madrassa (verklaring DVZ, vraag 9; CGVS I, p. 8).*

- *U stelt dat reeds voor uw vertrek groeperingen zoals de taliban (dewelke momenteel de macht hebben) ze er nadrukkelijk aanwezig waren in uw dorp – de helft van uw dorp waren taliban en uw rechtstreekse burens waren zelfs bij hen aangesloten- en er de plak zwaaiden door ondermeer ushr te heffen bij de bevolking (CGVS I, 8-9 en p. 22; CGVS II, p. 12). U bent zich dus bewust van hun gedragingen en hun vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden.*

- *Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van anderhalf jaar België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.*

Voorts dient vastgesteld te worden dat u in Afghanistan nog steeds beschikt over een sociaal en familiaal netwerk.

- *Uit uw verklaringen blijkt dat u één à twee keer per week contact heeft met uw familie, voornamelijk met uw moeder die samenwoont met uw maternale tante (CGVS I, p. 5 en p. 10; CGVS II, p. 3 en p. 12).*

Nu vast is komen te staan dat u op moment van vertrek volledig verankerd was in de Afghaanse maatschappij van uw regio van herkomst en u in Afghanistan nog steeds een familiaal netwerk ter beschikking heeft, dient uw verblijf in België onder de loep te worden genomen. Het CGVS ziet daarbij geen elementen die er op wijzen dat u zich in België een bepaald gedrag of mindset heeft eigen gemaakt die geworteld zijn in een diepere religieuze of politieke overtuiging en die een terugkeer naar Afghanistan onredelijk of onmogelijk maken. Evenmin zijn er indicaties dat u zich in België dusdanige gedragingen of kenmerken heeft eigen gemaakt die uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen/verbergen zijn en die niet te verzoenen zijn of niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

- *Het loutere gegeven dat u twee jaar in België woont, u hier graag woont en u werkzaam bent op twee verschillende werkplekken (CGVS II, p. 19), zijn geen indicaties dat u zich bij terugkeer naar Afghanistan niet kan aanpassen. Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België, bijvoorbeeld tijdens uw werk, kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.*

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.”

Verzoeker voert thans weliswaar aan dat hij (volledig) is verwesterd en louter nog de Westerse waarden deelt, maar hij laat na deze beweringen concreet en tastbaar uit te werken of hiervan een concreet bewijs bij te brengen. Op basis van de voorgelegde stukken kan wel worden afgeleid dat verzoeker zich inzet om mee te draaien in de Belgische samenleving, nu hij werkt – dit tot tevredenheid van zijn werkgever(s) en collega's – en inspanningen doet om zich te integreren en de taal te leren en dat hij hier bepaalde sociale contacten heeft, ook met vrouwen. Dit zijn lovenswaardige elementen, maar aan de hand van de aangebrachte elementen laat verzoeker na om concreet aan te tonen dat hij tijdens zijn verblijf in België dermate is verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan, noch dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als zijnde 'besmet' door de westerse waarden of als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden. Minstens concretiseert verzoeker onvoldoende waarom dit wel zo is.

Verzoeker schetst geen concreet en diepgaand beeld van de impact van zijn verblijf en activiteiten alhier op de consequenties bij een terugkeer, met name waarom hij hierdoor in een situatie komt dat hij dermate onder de negatieve aandacht van de taliban of enige andere groepering komt, wegens een (gepercipieerde) verwestering, en niet in staat is zich te conformeren aan de binnen de Afghaanse samenleving geldende regels en normen. Zoals hierboven reeds werd toegelicht, kan bovendien niet worden aangenomen dat verzoeker totaal zou zijn vervreemd van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij een terugkeer, ook al zijn deze waarden en normen intussen aangescherpt als gevolg van de machtsovername door de taliban. Minstens concretiseert verzoeker onvoldoende waarom dit zo zou zijn. Met een loutere verwijzing naar zijn verblijf in België sinds november 2021 en langdurige afwezigheid uit Afghanistan toont verzoeker ook niet aan dat of waarom hij bij een terugkeer naar Afghanistan zou worden geconfronteerd met zodanig ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat hij zijn leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat hij er niet (meer) zou kunnen aarden. Hij toont niet aan dat hij niet meer zou kunnen meegaan in de culturele waarden en tradities van zijn land, of dat hij er zich concreet tegen verzet.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering, discriminatie of uitstoting. Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofd sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging.

Waar verzoeker wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging concreet moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, maar niet dat er sprake is van een situatie waarbij alle Afghaanse mannen die terugkeren na een verblijf in Europa het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban.

Verzoeker maakt niet concreet aannemelijk dat hij, gelet op zijn individuele omstandigheden, dient te vrezen voor vervolging omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding.

4.2.16. De gedane vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker kan niet het voordeel van de twijfel worden gegeven. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet-hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

4.3.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingen-wet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf

of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat verzoeker dergelijk risico loopt in Afghanistan.

4.3.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet zou beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt en hij geen gegronde vrees omwille van een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding op basis van zijn verblijf in het Westen aannemelijk maakt.

Inzake de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, betwist verzoeker verder op zich niet de beoordeling in de bestreden beslissing – aan de hand van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie – dat de ernstige schade moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in het land is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie.

Na de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet worden erkend als een legitieme Afghaanse overheid, kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met verdere gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel hun economisch beleid voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot een hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie bijgevolg niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden. De aangehaalde artikelen en rapporten werpen geen ander licht op de voormelde beoordeling.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling,

met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

4.3.4. Ten slotte, opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging bijgevolg autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het National Resistance Front (hierna: NRF) en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername door de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024.

De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten van Afghanistan. Het NRF was in de eerste negen maanden van 2024 actief in de provincies Herat en Kabul en veel minder in hun voormalige bolwerk, de provincie Panjshir.

Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *hit and run*-aanvallen, hinderlagen en doelgerichte aanvallen tegen de de facto-autoriteiten.

ISKP daarentegen viseert zowel de de facto-autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. ISKP daarentegen viseert zowel talibandoelwitten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Na gerichte acties door de taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en het daarin vervatte cijfermateriaal met betrekking tot het aantal aanvallen, slachtoffers en burgerdoden, blijkt dat, ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 – in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers –, de algemene veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan, is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiitische Hazara's.

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal gewelddincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Er is heden een significante daling in het aantal intern ontheemden van

bijna 100% en de ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen *de facto* strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 59: “*In early September 2024, IDMC noted two cases of conflict-induced displacement in its preliminary estimates, involving 820 persons in the district of Zazi Maidan (Khost Province) being displaced due to border incidents between de facto Afghan forces and Pakistani forces.*”) UNHCR rapporteert 733 300 terugkeerders enkel uit Pakistan in de periode tussen september 2023 en september 2024 (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024, p. 58).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Baghlan. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. In casu zijn er geen concrete elementen voorhanden die erop wijzen dat er in hoofde van verzoeker persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024 en in de EUAA “*Afghanistan – Country Focus*” van november 2024. Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.3.5. De Raad besluit dat verzoeker niet aantoont dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat hij evenmin in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

4.5. Gelet op de voorgaande bespreking toont verzoeker geen schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel. Verweerder is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en hij steunde zijn beslissing op pertinente en draagkrachtige motieven. Ook moet worden aangenomen dat verweerder zorgvuldig te werk is gegaan. Zo blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. Verweerder heeft zich voor het nemen van zijn beslissing verder gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Hij heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Waar verzoeker daarnaast de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet worden beklemtoond dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde. Waar verzoeker doorheen zijn verzoekschrift verwijst naar arresten van de Raad, kan het ten slotte volstaan op te merken dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

4.6. Waar verzoeker uiterst ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen om de redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend zesentwintig door:

I. CORNELIS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS